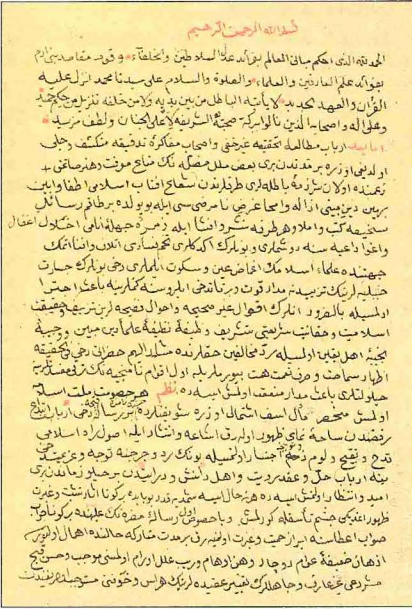

Ahmed Feyzi Efendi'ye ait *Feyz-i Rabbânî Redd-i Bâtül-î İrânî* adlı eserin müellif hattı nüshasının ilk sayfası (Kâmil Şahin özel kitaplığı)

silini memleketindeki çeşitli âlimlerden okuyarak tamamladı. Meşhur âlimlerden İskilipli Arapzâde Mehmed Emin Efendi'den (ö. 1888) icâzet aldı. Nakşibendiyye tarikatının Hâlidîyye koluna mensuptu. Çorum'da Kurtzâde ve Alaybeyoğlu medreselerinde müderrislik ve 1851-1884 yılları arasında aralıklarla müftülük görevlerini yürüttü. Aynı yerde şer'iyye mahkemesinde başkâtiplik ve kadılık vazifelerinde de bulundu. Çorum'da vefat etti.

Ahmed Feyzi Efendi'nin müderrisliği sırasında pek çok talebeye icâzet verdiği, Çorum İl Halk Kütüphanesi'nde bulunan icâzetnâmelerden anlaşılmaktadır. Dedesi ve babasından kalanlarla kendisinin edindiği kıymetli eserlerden oluşan 6112 ciltlik bir kitap koleksiyonu ile Çorum'un ilk müstakil kitaplığını tesis etti. Bu kitaplık Cumhuriyet döneminde kurulan Çorum İl Halk Kütüphanesi'nin nüvesini teşkil etmiştir.

Eserleri. İyi bir müderris olarak tanınan Ahmed Feyzi Efendi aynı zamanda birçok eser telif etmiştir. Bunlardan Çorum İl Halk Kütüphanesi'nde bulunanların başlıcaları şunlardır: *el-Feyzü'l-âli fî şerhi Hizbi'n-Nevevî* (nr. 627/3); *el-Fevâ'idü'l-Feyziyye şerhu Risâleti'l-Emîniyye* (nr. 438/3); *Risâle fî [tekli-fî] mâ lâ yutâk* (nr. 971/5); *Tahkikât 'alâ Mukaddimeti'l-Telviḥ* (nr. 1587);

el-Fevâ'idü'l-Feyziyye fî ahvâli'z-zev-câtî'n-nebeviyye (nr. 3747/2); *Feyz-i Rabbânî Redd-i Bâtül-î İrânî*. Sonuncusu dışındaki eserlerinin hepsi Arapça'dır. Türkçe olan *Feyz-i Rabbânî* Şiîliğe reddiye olarak yazılmış olup 471 varaktır (müellif hattı nüshası Kâmil Şahin'in özel kütüphanesinde bulunmaktadır). Ahmed Feyzi Efendi'nin, Şeyhülislâm Hâmid Mahmud Efendi'nin (ö. 985/1577) *el-Fetâvâ'l-Hâmidîyye** adlı eserindeki fetvaların dayanağı olan fikhî kaynakların tesbiti konusunda bir eser kaleme aldığı da kaydedilmektedir (*Osmanlı Müellifleri*, I, 250).

BİBLİYOGRAFYA :

Ahmed Feyzi Efendi'nin Osmanlı Hüseyin Sabri Efendi'ye verdiği *icâzetnâme*, Millî Ktp., nr. 2291/2, vr. 5*; *Çorum Şer'iyye Sicilleri*, Ankara Etnografya Müzesi, nr. 2, s. 1, belge 3, s. 3, belge 8, s. 32, belge 64; nr. 10, s. 171, belge 278; *Ankara Vilâyeti Salnâmesi* (1290), s. 63; Arapzâde Mehmed Emin Efendi, *er-Risâletü'l-Emîniyye fî'l-İstî'âre*, Çorum İl Halk Ktp., nr. 2368/1, vr. 2*; *Hediyetü'l-ârifin*, I, 195; *Osmanlı Müellifleri*, I, 250; *Kehhâle, Mu'cemü'l-mü'ellifin*, II, 47; *Çorum İl Yıllığı* (1973), s. 172; YA, III, 2017, 2103.

KÂMİL ŞAHİN

AHMED b. FURÂT

(bk. İBNÜ'L-FURÂT, Ahmed).

AHMED GAZİ CAMİİ

Milas'ta XIV. yüzyılda
Menteşeoğulları döneminde
yapılmış cami.

Milas'ın en büyük camii olan yapı günümüzde Ulucami olarak da tanınır. Halbuki 1671 yılına doğru Milas'tan geçen Evliya Çelebi, şehrin kuzeyinde kurşun örtülü, beş kubbeli ve içi dışı mermer

kaplı Firuz Bey Camii'ni, Câmî-i Kebîr olarak adlandırmaktadır. Kapısı üstünde yer alan iki buçuk metre uzunluğundaki bir mermer levhaya iki satır halinde yazılmış kitâbesine göre, Cemâziyelâhîr 780'de (1378) Emîr Ahmed Gazi Bey tarafından yaptırılmıştır. Aynı adı taşıyan mahallede bulunan cami 1879 ve 1912 yıllarında tamir görmüştür.

Ahmed Gazi Camii 23×20.50 m. ölçüsünde, üstü düz damlı ve dış mimarisi son derece sade ve iddiasız bir yapıdır. Damı, ölçü ve biçimleri değişik olan iki sıra pâyeye taşımaktadır. Sol tarafta uzanan sahnın bölümlerinin beş çapraz tonozla örtülü olmasına karşılık, sağ taraftaki sahnada uzunlamasına ve arada kemerlerle takviye edilmiş bir beşik tonoz uzanır. Böylece caminin iç mimarisinin de bir bütünlüğe sahip olmadığı dikkati çeker. Orta sahnın kible bölümünde bir *maksûre** kubbesi bulunmaktadır. Yapı eski binalardan devşirilmiş taşlardan yapılmış, bunlar arasında ilkçağ'a ait kitâbe veya işlenmiş sunak parçaları da kullanılmıştır. Duvarlar açılma tehlikesi gösterdiğinden bazı kısımlarda dıştan destek payandaları ilâve edilmiştir. Caminin cümle kapısı yanında duvara bitişik olarak dıştan taş bir merdiven bulunmaktadır. Bu merdiven caminin damına çıkışı sağlar. Ezan bu merdivenlerden çıkılarak damdan okunurdu. Bu çeşit minarelere Milas'ta başka camilerde de (Hacı İlyas, Pazar) rastlandığına göre, bir bölge mimarisi özelliği sayılabilir. Bir yan kapısının üstünde de Hacı Mehmed ile Sert Ahmed kızı Fatma Hanım'ın camiye bir zeytinlik ile bir ev vakfettiklerini bildiren bir vakıf kitâbesi bulunmaktadır.

Ahmed Gazi Camii'nin sanat değerine sahip bir aksamı yoktur. Evvelce değer-

Ahmed
Gazi
Camii -
Milas/
Muğla

li bir ahşap minberinin olduğu ve bunun kitâbesinin de Şevval 781'de (Ocak 1380) Ahmed Gazi Bey'in emriyle yaptırıldığı bildirilmişti. Ancak bu ahşap minber 1879'da yerinden sökülerek lüzumsuz eşya olarak bir köşeye atılmış, yerine de taştan yeni bir minber yapılmıştır. Ahşap minberin çok ufak ve kitâbesiz bir parçası sonraları İzmir Müzesi'ne götürülmüş, kitâbenin tam metni ise 1912'ye doğru Hâfız Kadri Bey tarafından kopya edilerek yayımlanmıştır. Caminin etrafında önceleri bir medrese bulunduğu, fakat bunun daha sonraları harap olduğu ileri sürülmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, IX, 208-209; a.e. (haz. Zuhurî Danişman), İstanbul 1971, XIII, 139; Uzunçarşılı, *Kitâbeler*, İstanbul 1929, II, 157-158; a.mlf., "Menteşe-oğulları", *İA*, VII, 729; P. Wittek, *Das Fürstentum Mentesche*, İstanbul 1934, s. 140-143; a.mlf., *Menteşe Beyliği* (trc. O. Şaik Gökyay), Ankara 1944, s. 137-141; Aşkıdıl Akarca—Turhan Akarca, *Milas*, İstanbul 1954, s. 96-98; K. Ekrem Uykucu, *Muğla Tarihi*, İstanbul 1983, s. 76; Ahmed Tevhid, "Menteşeoğullarından Ahmed Gazi Bey'in Hayratı Kitabeleri", *TOEM*, III (1328), s. 1148-1149; Besim Darkot, "Milas", *İA*, VII, 313.

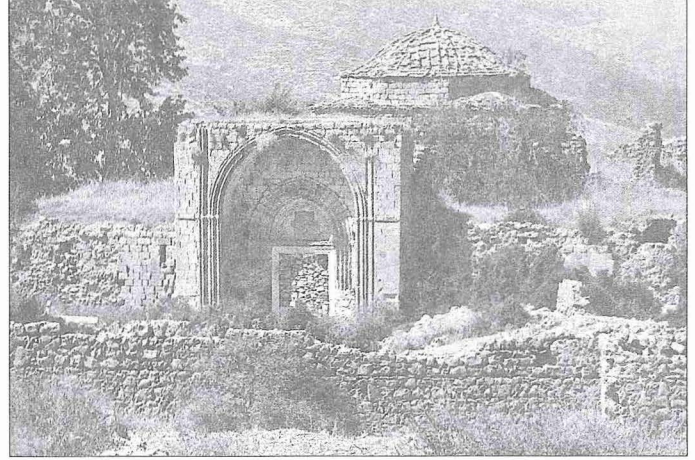
SEMÂVİ EYİCE

AHMED GAZİ MEDRESESİ ve TÜRBESİ

Milas Peçin'de
Menteşeoğulları dönemine ait
medrese ve türbe.

Bugün Milas'a 4 km. mesafede, vakıtle Menteşe Beyliği'nin merkezi olan Peçin'de (Perçin, Berçin, Barçın) bulunan medrese, kapısı üstündeki inşa kitâbesine göre 777 (1375-76) yılında Menteşeoğulları'ndan Ahmed Gazi tarafından yaptırılmıştır. Ahmed Gazi Peçin'i beyliğin merkezi yapmış ve imarına büyük önem vermiştir. Evliya Çelebi 1671'e doğru burayı ziyaret ettiğinde, Ahmed Ağa Medresesi adıyla tanınan medrese Menteşeoğlu Orhan Bey Camii'nin karşısında bulunuyordu. "Eni ve boyu yüzer ayak olan, toprak damı on altı çam direk tarafından desteklenen" Orhan Bey Camii'nden bugüne pek az bir iz kalmış, medrese ise harap bir halde günümüze gelebilmiştir.

Muntazam kesme taştan yapılan medresenin cümle kapısı kademeli profilili iki sivri kemer içinde yer alır. Giriş eyvanından dikdörtgen biçimli ve evvelce

Ahmed
Gazi
Medresesi -
Peçin/
Muğla

ortasında bir şadırvanın olduğuna ihtimal verilen bir iç avluya ulaşılır. Eyvanın tam karşısında ise dersane odasının bulunması gereken yerde yine geniş bir kemerle avluya açılan kubbeli türbe bulunmaktadır. Avlunun etrafında üzerleri beşik tonozlarla örtülü on hücre vardır. Bu hücrelerin önlerinde bir revak yoktur. Giriş cephesinin iç tarafında iki yanda medresenin damına çıkışı sağlayan birer merdiven vardır. Bu merdivenler ayrıca, türbeye bitişik bir çift odanın üstünde yer alan iki odanın da aşağı ile bağlantısını sağlamaktadır. K. Erdmann tarafından ortaya atılan, türbe bölümünün diğer kısımlardan daha önce yapılmış olabileceği yolundaki görüş ise inandırıcı değildir.

Ahmed Gazi Medresesi'nde fazla bir süsleme olmamakla beraber, yapı gerek mimari düzenlemesi, gerekse âdeta gotik üslubu andıran cümle kapısı kemerleri ile Selçuklu geleneklerinden farklı bir mimari anlayışın belirtilerini taşımaktadır.

Menteşeoğlu İbrâhim Bey'in üç oğlundan biri olan Ahmed Gazi, Sultân'us-sevâhil unvanıyla tanınmaktadır. Medresenin kubbeli büyük eyvanı bir türbe haline getirilmiş olup Ahmed Gazi'nin mezarı burada bulunmaktadır. Türbenin dışında, duvarda Batı'daki asâlet armalarını andırır biçimde mermer işlenmiş arka ayakları üstünde duran birer arslan kabartması görülür. Bu arslanlar ön pençelerinde birer sancak tutarlar. Sancaklardan bir tanesinde Ahmed Gazi adı okunmaktadır. Türbenin içinde iki kabir vardır. Bunlardan biri, Memlûk neshi olarak adlandırılan hatla yazılmış ve gerek baş, gerek ayak taşlarının her iki yüzünde devam edecek

biçimde düzenlenmiştir. Bundan, Ahmed Gazi'nin 793 Şâbanında (Temmuz 1391) vefat ettiği anlaşılmaktadır. Kitâbeyi yazan ise Hacı Hatib İakabîyle tanınan Mustafa b. İsâ'dır. İkinci kabrin eski bir tarihte tamir görmüş olduğu ve bu arada değişik taşların kullanıldığı, hatta ayak taşının esasında bu mezara ait olmadığı ileri sürülmektedir. Çünkü bir taşa 6 Rebîülevvel 823 (21 Mart 1420), diğerinde 10 Zilhicce tarihi vardır. Bu ikincide ise yıl eksiktir. Lahdin yapımında kullanılan kırık parçalardan birinde de İlyas kızı Fatma adı okunmuştur. Her halde bu kabir de Menteşeoğulları ailesinden birine ait olmakla beraber kimin olduğu bilinmemektedir. Türbenin dip duvarında dışarı açılan bir kapı vardır. Beçin Dedesi adıyla çevrede bir ziyaretgâh olarak tanınan kabir, halk nazarında bir evliya türbesi durumuna girmiştir. Medresenin dışında yeni, arslan kabartmaları ile süslü bir de çeşme vardır.

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, IX, 210; a.e., (haz. Zuhurî Danişman), İstanbul 1971, XIII, 141; Uzunçarşılı, *Kitâbeler*, İstanbul 1929, II, 161-165; a.mlf., "Menteşe-oğulları", *İA*, VII, 724; P. Wittek, *Das Fürstentum Mentesche*, İstanbul 1934, s. 128, 138-140, 143, 152; a.mlf., *Menteşe Beyliği* (trc. O. Şaik Gökyay), Ankara 1944, s. 127, 136-137, 141, 149; Aşkıdıl Akarca—Turhan Akarca, *Milas*, İstanbul 1954, s. 117-120; K. Erdmann, "Vorosmanische Medresen und Imarets...", *Studies in Islamic Art in honour of Prof. K. A. C. Creswell*, London 1965, s. 57-58; K. Ekrem Uykucu, *Muğla Tarihi*, İstanbul 1968, s. 201-202; Metin Sözen, *Anadolu Medreseleri*, İstanbul 1970, I, 179-182; Ahmed Tevhid, "Menteşe Oğullarından Ahmed Gazi Bey'in Hayratı Kitabeleri", *TOEM*, III (1328), s. 1146-1147; Aylâ Arel, "Menteşe Beyliği Devrinde Peçin Şehri", *Anadolu Sanatı Araştırmaları*, I, İstanbul 1967, s. 76-80.

SEMÂVİ EYİCE